

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił R. Ł. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne - za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 24.014,13 zł w tym 9.554,95 zł z tytułu składek oraz 14.459,18 zł z tytułu odsetek;
- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 5.402,17 zł w tym 2.151,49 zł z tytułu składek oraz 3.250,68 zł z tytułu odsetek;
- Fundusz Pracy - za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 1.761,88 zł w tym 699,17 zł z tytułu składek oraz 1.062,71 zł z tytułu odsetek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podkreślił, że w dniu 3 lutego 2014 roku wydał decyzję, w której określił względem R. Ł. należności podlegające umorzeniu jednocześnie zaznaczając, że warunkiem umorzenia należności jest spłata (w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji) należności niepodlegających umorzeniu. Decyzja z dnia 3 lutego 2014 roku stała się prawomocna od dnia 7 marca 2014 roku.

Do dnia 6 maja 2015 roku R. Ł. nie uiścił należności niepodlegających umorzeniu.

(decyzja k. 79-81 akt ZUS)

W dniu 5 czerwca 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie R. Ł. od w/w decyzji, w którym odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ rentowy, ewentualnie o rozstrzygnięcie co do istoty sprawy.

W treści odwołania wnioskodawca wskazał, że organ rentowy dopuścił się uchybień przy wydawaniu decyzji o umorzeniu oraz że wbrew obowiązkowi nie wskazał w treści decyzji z dnia 3 lutego 2014 roku wysokości składek niepodlegających umorzeniu.

(odwołanie k. 2-7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 14-15)

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2016 roku wnioskodawca poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

(e-protokół – 00:01:23, 00:05:09)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2013 roku R. Ł. złożył do organu rentowego wniosek o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

(wniosek – k. 1 akt ZUS)

Decyzją z dnia 3 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. określił w punkcie 1 iż umorzeniu, według stanu na dzień 28 stycznia 2013 roku, będą podlegały następujące należności R. Ł.:

- ubezpieczenia społeczne - za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 24.014,13 zł w tym 9.554,95 zł z tytułu składek oraz 14.459,18 zł z tytułu odsetek;
- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 5.402,17 zł w tym 2.151,49 zł z tytułu składek oraz 3.250,68 zł z tytułu odsetek;
- Fundusz Pracy - za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 1.761,88 zł w tym 699,17 zł z tytułu składek oraz 1.062,71 zł z tytułu odsetek

Jednocześnie w punkcie 2 decyzji organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia wskazanych powyżej należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Organ rentowy wskazał, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty.

(decyzja - k. 61-63 akt ZUS)

Powyższa decyzja została odebrana przez wnioskodawcę w dniu 6 lutego 2014 roku.

(potwierdzenie - k. 65 akt ZUS)

Decyzja nie została przez R. Ł. zaskarżona i uprawomocniła się 7 marca 2014 roku.

(bezsporne)

Wnioskodawca nie uiszczył w terminie tj. w ciągu 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji zaległych, nie podlegających umorzeniu składek.

(bezsporne)

Przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Ł. toczyły się dwie sprawy ze skarg R. Ł. w przedmiocie umorzenia zaległych składek na ubezpieczenie społeczne. Oba postępowania zakończyły się oddaleniem skarg.

(bezsporne)

Pismem z dnia 24 kwietnia 2015 roku R. Ł. został poinformowany o upływie terminu na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu, liczonego od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia oraz o prawie wypowiedzenia się w sprawie i zapoznania z materiałem dowodowym.

(pismo – k. 73 akt ZUS)

W dniu 4 maja 2015 roku w trakcie rozmowy telefonicznej z pracownikiem ZUS odwołujący został ponownie poinformowany o upływie terminu na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu. Oświadczył, iż nie będzie korzystać z prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym z uwagi na przebywanie za granicą.

(notatka - k. 77 akt ZUS)

Decyzją z dnia 6 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił R. Ł. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne - za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 24.014,13 zł w tym 9.554,95 zł z tytułu składek oraz 14.459,18 zł z tytułu odsetek;
- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 5.402,17 zł w tym 2.151,49 zł z tytułu składek oraz 3.250,68 zł z tytułu odsetek;

- Fundusz Pracy - za okres od lutego 2001 r. do grudnia 2002 r. w łącznej kwocie 1.761,88 zł w tym 699,17 zł z tytułu składek oraz 1.062,71 zł z tytułu odsetek.

(decyzja k. 79-81 akt ZUS)

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego oraz akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

W dniu 15 stycznia 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551). Ustawa przewiduje abolicję dla osób prowadzących pozarolniczą działalność w zakresie zaległych należności składkowych za okres od 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009 r. Przewiduje ona „możliwość umorzenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy, oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, jako płatnicy składek, obowiązane są do opłacania należnych składek na własne ubezpieczenia za każdy miesiąc kalendarzowy prowadzenia tej działalności. Są to oprócz składek na ubezpieczenia społeczne, także składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy, a od 1 stycznia 2010 r. w niektórych przypadkach także na Fundusz Emerytur Pomostowych. Składki muszą być opłacane niezależnie od tego, czy osoba w okresie prowadzenia działalności uzyskuje w danym miesiącu dochody, czy też właśnie ponosi straty.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Powyższa ustawa uzależnia jednak możliwość umorzenia zaległości z okresu od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. od nieposiadania zaległości w opłacie za składki niepodlegające umorzeniu. Zgodnie bowiem z art.1 ust.10 ustawy warunkiem umorzenia należności jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Tym samym organ rentowy mógł uzależnić umorzenie należności od spłaty niepodlegających umorzeniu należności. Ponadto zgodnie z art. 1 ust. 11 ustawy niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8. Wyjątek od tej zasady przewiduje ust. 12 według którego w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

Ustalony w sprawie stan faktyczny wskazuje, że decyzja z dnia 3 lutego 2014 roku została prawidłowo doręczona wnioskodawcy w dniu 6 lutego 2014 roku. Wobec braku wniesienia odwołania przez wnioskodawcę powyższa decyzja stała się prawomocna z dniem 7 marca 2014 roku i od tego momentu zaczął biec 12 – miesięczny termin na spłatę przez wnioskodawcę należności niepodlegających umorzeniu.

Z uwagi na fakt, iż w dniu 9 marca 2015 roku termin ten upłynął bezskutecznie – wnioskodawca nie uiszczył bowiem zaległych składek, organ rentowy wydał w dniu 6 maja 2015 roku drugą decyzję, którą odmówił R. Ł. umorzenia powołanych wyżej zaległych należności.

Organ rentowy postąpił zatem zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność – przeprowadził dwuetapową procedurę: najpierw, w dniu 3 lutego 2014 roku, wydał decyzję w sprawie określenia warunków umorzenia należności zaś w dniu 6 maja 2015 roku, po upływie terminu w jakim odwołujący powinien uiszczyć zaległe, niepodlegające umorzeniu składki, wydał decyzję w sprawie odmowy umorzenia należności z uwagi na niespełnienie warunków wskazanych w pierwszej decyzji.

Uchybienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych można natomiast upatrywać w nieokreśleniu w pierwszej decyzji (z 3 lutego 2014 roku) kwoty niepodlegających umorzeniu należności do których zapłaty zobligowany został wnioskodawca. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 8 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 147/15, skoro jednym z warunków umorzenia zaległości jest zapłata należności niepodlegających umorzeniu, to w decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy z 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu niezapłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, musi zostać wskazana ta kwota.

Jednakże pomimo nie określenia przez organ rentowy konkretnej kwoty do uiszczenia której zobowiązany był wnioskodawca należy podnieść, iż decyzja ta nie została przez niego zaskarżona i uprawomocniła się w dniu 7 marca 2014 roku, a zatem Sąd nie może jej badać w niniejszym postępowaniu. Ponadto, wnioskodawca przez 12-miesięczny okres nie podjął we własnym zakresie żadnych działań aby dowiedzieć się do uiszczenia jakiej kwoty jest zobowiązany. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego R. Ł. nie spłacił zaległości nie dlatego, że nie wiedział jaką kwotę ma uiszczyć lecz z powodu postępowań jakie wszczął przez Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Ł. w przedmiocie umorzenia tych składek. Należy jednak wskazać, iż zainicjowanie tych postępowań nie może usprawiedliwić braku spłaty niepodlegających umorzeniu składek do których ZUS zobowiązał go decyzją z 3 lutego 2014 roku. Postępowania te są odrębne i niezależne, a ponadto wnioskodawca nie starał się u organu rentowego o rozłożenie na raty czy odroczenie terminu płatności składek lecz biernie czekał na upływ terminu, w którym powinien uregulować należność.

Sąd doszedł zatem do przekonania, iż zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 6 maja 2015 roku jest prawidłowa. Wnioskodawca nie uregulował należności w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, a więc nie spełnił warunków od których uzależnione było umorzenie nieopłaconych składek.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie jako bezzasadne oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy

z pouczeniem o środkach odwoławczych.